

Milí sourozenci v Kristu.

Poslední týdný nás zasáhla zcela nečekaná věc, pandemie, jež v tuto chvíli stála životy tisíců lidí na celém světě. Umrtní se nevyhnula ani naší zemi, čísla se každým okamžikem mění, velká část případů vůbec není zaznamenána. Nejedná se pouze o škody na zdraví a životech, jedná se i o obrovské hospodářské škody. A druhotně se i jedná o nastupující nestabilitu společenského systému, která může přinést obrovské nebezpečí hospodářské, sociální i duchovní nestability. Na druhou stranu ale může opět nastavit náš (a nejen náš) národ na strunu hledání a otevřenosti. Hledání smyslu života, určitých jistot (pro mnohé se dosud zaběhlé jistoty hrouť). Lidé se opět mohou stát duchovně více otevření (možná třeba tak jako u nás po „sametové revoluci“). Může nastat jakýsi volný prostor, který můžeme vyplnit zvěstováním evangelia, ale jiní naopak zvěstováním okultních nauk.

Jistě všichni uvažujeme o tom, jak dané situaci čelit, co máme dělat. Jsme nuceni změnit od základu své životní zvyklosti, musíme dodržovat určitá nová pravidla, která jsme dosud někdy ani neznali, musíme i řešit nové pracovní a společenské úkony, které pro nás nikdy neexistovaly.

Myslím, že nastává neopakovatelná situace pro křesťany. Tak jako v každé bitvě existuje většinou jediné nejlepší řešení, tak jako třeba při nečekané dopravní situaci existuje jedno optimální řešení pro každého účastníka. Tyto situace jsou právě v tu chvíli. A mnozí později litují, že neučinili to či tamto, aby nedošlo k tragickým a nevratným následkům.

Myslím, že podobná situace nastává pro nás křesťany. Možná na celém světě, ale jistě u nás doma. Pandemie jde svou cestou, velmi těžko ovlivnitelnou, mnozí vyčerpáním padají jen aby ji zpozdili. Co tedy jako křesťané můžeme a máme činit?

1. Myslím, že právě v tuto dobu je nejvíce aktuální naše svědectví. Mt.5,13-16 „Vy jste sůl země..vy jste světlo světa..“. Myslím, že v tuto dobu je o to více účinné úžasné svědectví, které křesťané mohou nést v podobě radosti a pokoje. Bůh je s námi i v tuto dobu, miluje nás, chce nás vést a chránit.

2. Myslím, že v tuto dobu je i doba hledání Boží tváře, doba přímluvných modliteb a půstu. Proč modlitby jistě všichni chápeme. Ale proč půst? Osobně se domnívám, že půst je neprávem stavěn v křesťanském světě do pozice Popelky. Moc se o něm nemluví (už proto, abychom se neukazovali na odív), málo se o něm píše. Pokud zadáme do vyhledávače na internetu pojem půst, nalezneme spoustu odkazů na stránky různých okultistů a jen velmi málo na křesťanské stránky. Pán Ježíš o půstu neříká, „kdybyste se postili“. Mt. 6,16 násl. „Když se postíte....“. Bůh s naším půstem počítá. O půstu se píše ve skutečích, častý půst prvotní církve je v jiných pramenech též zaznamenán. Proč se tedy od půstu tolik upouští? Sarkasticky se nabízí odpověď: „protože půst bolí“. Na druhou stranu, pokud se církev hodně modlí, tak přistupuje i zodpovědně k půstu, a Bůh odpovídá.

Jako půst v užším slova smyslu chápeme odřeknutí se jídla, někdy i vody, na určitou dobu. Krátkodobý půst bereme asi do 3 dnů, někdo se v té době odříká i tekutin, ale ze zdravotního hlediska se to spíše nedoporučuje. Střednědobý půst bychom mohli brát asi do týdne a dlouhodobý půst je ještě delší. Pokud je člověk zdravý, dostatečně se hýbe (pokud možno i před půstem), přijímá dostatek tekutin (nejlépe vlažné či teplé kvalitní vody, u nás možno z vodovodu), tak se nemá čeho bát. Pokud někdo není zvyklý se postit, je dobré začít krátkodobým půstem. Může třeba i jen vynechat nějaké jídlo a laťku si postupně zvedat. Obecně není doporučován půst formou „ramadánu“, kdy člověk hladoví a po setmění se začne nácipávat. Půst v noci je též platný. Člověk pak někdy méně spí, ale o to více se může modlit. Pokud si netroufneme na plné odřeknutí se jídla, můžeme to modifikovat i jinak. Je možno třeba přijímat jen chléb a vodu apod. Zde si vše můžeme modifikovat, jak uznáme za dobré. Akorát není asi vhodné, aby to byly třeba bonbóny a limonáda apod. Myslím, že je dobré si vše dopředu promyslet a potom jet podle předem určených pravidel. Před půstem a po půstu je dobré jíst hodně vlákniny jako prevence zácpy. Co se týče těch, kteří jsou chronicky nemocní, užívají léky, doporučuji se poradit se svým lékařem. Další forma půstu je odřeknutí se určitých věcí, které nás sice těší, ale které nás nevedou k Bohu. Může to být krom některých pochutin (káva, černý čaj, sladké, maso) i například televize, internet, některé druhy

zábavy apod. Dokonce i forma odřeknutí se prázdného mluvení může být zvláštní forma půstu (zde mě ale napadá, jestli by to nemělo být obecné pravidlo :)).

V době půstu nám situace umožňuje se více uvolňovat pro Pána a na modlitby. Jednak je zde časový faktor, jednak i naše mysl začíná být zprvu sice unavená, ale posléze svěžejší a otevřenější. A tak namísto kručení v žaludku, nejrůznější fyzické potíže, svalové bolesti, malátnost, slabost, začneme prožívat radost v Pánu, nové uvolnění, povzbuzení. Tato radost je rozhodně mnohem větší než strasti, kterými procházíme.

A co je úžasné. V době půstu se nás Bůh mnohem více dotýká. Jsou velmi četná svědectví o tom, že právě v době půstu Pán vyslyší i modlitby za věci, které nás trápily třeba i celý život ! Jsou svědectví o tom, že v době půstu se obrací k pokání někdo z rodiny, z okolí. Jsou i svědectví o tom, že v době půstu Bůh uzdravuje z mnohých nemocí. Jsou svědectví i o tom, že v době půstu nacházíme východisko z bezvýchodné situace atd...

Velmi se mi líbí: **Běžně se křesťan modlí. V době půstu se on sám stává modlitbou** :) . Není toto inspirující ?

Mohl bych vypočítávat příklady z Božího Slova, ale úmyslně se toho zdržuji a spíše vybízím k tomu, aby si je zájemce hledal a četl sám.

Pokud se někdo poprvé rozhodne praktikovat delší půst, nabízím se k praktickým radám.

Po domluvě s pastorem sboru a radou starších jsme se rozhodli vyhlásit modlitby s půstem. Za Boží království na celém světě, za Boží království v naší zemi. Za naši zem, náš region, náš sbor, naše přátele a okolí, naše rodiny. Vede nás k tomu aktuální těžká a nebezpečná situace. Modlitební témata budou postupně rozvíjena, doplňována, prosíme všechny o aktivní zapojení. Modlitby začleňujeme do předvelikonočního období. Je však možné v organizovaných modlitbách pokračovat, záleží na nás všech.

Za kolektiv iniciátorů modliteb Zbyněk Černý. V Damníkově dne 27.3.2020